

**1. II. II 188s., 198s.**

ὄν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη  
τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς ...  
ὄν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,  
τὸν σκῆπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ

**2. II. II 203-205**

οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·  
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,  
εἷς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω

205

**3. II. II 211-270**

ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·  
Θερσίτης δ' ἔτι μῦνος ἀμετροεπιῆς ἐκολῶα,  
ὃς ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη  
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,  
ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν  
ἔμμεναι· αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·  
φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τὸ δέ οἱ ὤμῳ  
κυρτῶ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθε  
φοξὸς ἔην κεφαλῆν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη·  
ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ·  
τῷ γὰρ νεικείεσκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ  
ὄξεα κεκλήγων λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ  
ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.  
αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·  
“Ἄτρεΐδη τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις;  
πλεῖταί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναιῖκες  
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ  
πρωτίστῳ δίδομεν εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.  
ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει  
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα,  
ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,  
ἠὲ γυναιῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,  
ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν  
ἀρχὸν ἔοντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.  
ὦ πέπονες κάκ' ἐλέγχε' Ἀχαιῖδες οὐκέτ' Ἀχαιοὶ  
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' εἴωμεν  
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται  
ἦ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν ἦε καὶ οὐκί·  
ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα  
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.  
ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθῆμων·  
ἦ γὰρ ἂν Ἄτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο”·  
ὡς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,  
Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,  
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·  
“Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,  
ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·

215

220

225

230

235

240

245

οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χειριότερον βροτὸν ἄλλον  
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.  
 τὼ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορευοίς, 250  
 καὶ σφιν ὄνειδέα τε προφέροις, νόστων τε φυλάσσοις.  
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,  
 ἢ εὖ ἢε κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.  
 τὼ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν  
 ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255  
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορευοίς.  
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·  
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κινήσομαι ὡς νύ περ ὦδε,  
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὅμοισιν ἐπέιη,  
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, 260  
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,  
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,  
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω  
 πεπλήγων ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πλιγῆσιν".  
 ὡς ἄρ' ἔφη, σκήπτρω δὲ μετὰφρενον ἠδὲ καὶ ὦμω 265  
 πληξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·  
 σμῶδιξ δ' αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη  
 σκήπτρου ὑπο χρυσεύου· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο τάρβησέν τε,  
 ἀλγῆσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.  
 οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῶ ἠδὺ γέλασσαν. 270

#### 4. Hes. *Op.* 202-212

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·  
 ὦδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον  
 ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·  
 ἢ δ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι, 205  
 μύρετο· τὴν ὃ γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπεν·  
 “δαμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·  
 τῆ δ' εἷς ἢ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·  
 δεῖπνον δ', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι ἢ ἐμεθήσω.  
 ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν· 210  
 νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει”.  
 ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.

#### 5. Hes. *Op.* 213-218

ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης μηδ' ὕβριν ὄφελλε·  
 ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς  
 ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρῦθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς 215  
 ἐγκώρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν  
 κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπερ ὕβριος ἴσχει  
 ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

#### 6. Hes. *Op.* 263s.

ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆς, ἰθύνετε μύθους,  
 δωροφάγοι, σκολιέων δὲ δικέων ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.